

Nejmenší možná

ČIVAVA

Čivavy jsou nejmenší psi na světě. Již jen to je skutečnost, která lidi rozděluje. Zatímco některým připadá možnost vlastnit psa v kapesním formátu nesmírně láká, jiní na rtuřovitého mexického trpaslíka nahlíží s posměšným úšklebkem. Přitom není žádný důvod nepohlížet na čivavu jako na opravdového psa. Protože jím opravdu je.

Nejmenší čivava světa prý v dospělosti vážila neuvěřitelných 539 gramů. To odpovídá přibližně pěti tabulkám čokolády. Takové chovatelské extrémny sice možná udělají dojem na veřejnost, ale vzhledem k jejich negativním zdravotním účinkům bychom je měli spíše odsoudit. Zodpovědní chovatelé čivav dbají na to, aby jejich psi vážili mezi jedním a půl a třemi kilogramy. Čivavy, které mají být použity v chovu, by dokonce měly vážit alespoň dva kilogramy. Takové opatření má smysl, protože menší exempláře mohou trpět takzvanými příznaky miniaturizace, jako jsou jablkovitá hlava nebo silně vystupující oči. Ve větší nebo menší míře se u některých čivav vyskytuje také fontanela, tedy vazivová

Čivavy se dožívají v průměru 13 až 14 let a často zůstávají fit do vysokého věku

seriózní chovatelé používají do chovu výhradně psy, kteří nemají luxaci pately (vymknutí česky).

ŽIVOT JI BAVÍ

Kdo se navzdory své zálibě v malých psech vzdá zbytečného přehánění, může se v klidu těšit z robustních psů s velkou chutí do života, kteří jsou všechno jiné než pouzí gaučáci.

Zapomeňte na třesoucí se uzlíček nervů bez páteře... Čivavy jsou skutečné osobnosti. Ne nadarmo říká jedna stará indiánská legenda, že čivavy doprovázely duše svých zemřelých pánů přes devět divokých řek podsvětí až do ráje. Jejich neohroženost a fyzická výkonnost by to jistě umožňovaly a každá správná čivava je ochotna kdykoliv prokázat, že všechny tyto vlastnosti má. Pravda, pokaždé ne k bůhvíjaké radosti svého majitele, který rudne vzteky, když jeho čivavka opakovaně dává najevo rotvajlerům a jim podobným, že sama sebe pokládá za většího psa než jsou oni. „Skutečně někdy mám problém s většími psy, protože moje čivavy se prostě rozeběhnou na jiného psa, obklopí ho a nahlas štekají,“ popisuje dlouholetá chovatelka čivav; ale rovnou dodává, že se při tom nikdy nic nestane. Přesto se raději vydává na vycházky v době, kdy venku není moc lidí se psy, aby mohl svou kurážnou smečku nechat pobíhat na volno.

FASCINUJÍCÍ

Jana, ve svém civilním povolání zahradnice, pokládá čivavy za naprosto fascinující. Zřejmě proto si jich drží hned celou smečku, která je doplněná ještě čínským chocholatým psem - labutěnkou a stříbřitě stínovanou perskou kočkou. A to už raději pomíjíme vzácná plemena drůbeže, kachen i chrochtající zakrslé prasátko. S čivavami není život nikdy nudný. Tito psi se vyznačují obrovskou radostí ze života a podnikavostí. Rozhodně byste je neměli držet po jednom, ale nejméně po dvou - a ještě lépe ve smečce. Skupinové držení má ostatně ještě jeden důvod. Čivavy mívají vzhledem ke své nepatrné velikosti často problémy najít si kamarády ke hrám, a to ve psí škole stejně jako na procházce. Se stejně velkým psím kamarádem se to kočkuje mnohem lépe než s takovým, který je pětikrát až desítkrát větší.

Pro majitele v sobě čivavy spojují všechny kvality, které by měl správný pes mít: rády běhají, rády si hrají a baví je si přispat. Posledně jmenované je velkým plus ve chvíli, když se této zahradnici, která je jinak zvyklá na ranní vstávání, někdy

Tato dlouhosrstá čivava si sice ráda pohoví na luxusním polštářku, ale kvůli tomu ještě není „gaučákem“

poštěstí poležet si v peřinách o něco déle. Čivavy jsou perfektní psi pro aktivní lidi, kteří se rádi zdržují v přírodě.

NEJSOU TO GAUČÁCI

Říkává se, že čivavy mohou chodit na kočičí záchod. To je sice v zásadě pravda, ale rozhodně by to nemělo být trvalé řešení pro lidi, kteří jsou příliš líní

Krátkosrsté čivavy jsou považovány za mimořádně sebevědomé a dominantní

kulatá blána na hlavě, kterou známe od kojenců. I když zkušený chovatelé čivav tvrdí, že tiskem tak často popisovaná fontanela coby důsledek miniaturizace nepředstavuje, pokud ovšem není příliš velká, pro psa žádný problém. Mnoho čivav navíc už dnes nemá žádnou, nebo jen velmi malou fontanelu. Zdůrazňují také, že

Nejmenší možná

Čivavy jsou vhodné i pro lidi s malým bytem, každý den však musí ven

na to, aby se svým psem pravidelně vyráželi ven.

DLOUHOSRSTÁ, NEBO KRÁTKOSRSTÁ?

Podle zkušeností autorky jsou krátkosrsté čivavy dominantnější a rtuťovitější než jejich dlouhosrsté příbuzné. Dlouhosrsté se zase dají lépe vyčesat.

Její psi línají relativně silně a v tomto období se krátké chlupy projevují jako mimořádně tvrdošíjně, co se týče ulpívání na oblečení nebo autosedačkách. Když pravidelně vyčesáváte dlouhosrstou čivavu, nemáte s vypadávajícími chlupy prakticky problémy. A pro začátečníky v držení čivav má ještě jeden tip: „Pozorně a kriticky si prohlédněte chovatele štěňat a nechte si ukázat také jejich matku. Rozhodně by neměla mít příliš extrémní hlavu a příliš krátký nos. Pokud tomu tak je, mohou nastat dechové problémy. Chovná fenka by také neměla být příliš malá. Podle mého názoru jsou ideální dva a půl až tři kilogramy.“

PŮVOD? ZÁHADA!

Pokud jde o původ maličkových Mexičanů, lidská fantazie nezná hranic. Mluví se o starých Egyptanech, Vikinzích nebo zase malých psech plavících se na dře-

věných dračích lodích do Nového světa. Pokud však věříte jen vědeckým důkazům, budete se muset spokojit s méně atraktivními fakty. Vlastní oblast původu čivav se nedá přesně určit. Ačkoliv oficiálně je za jejich kolébku považováno Mexiko, jako země původu zjevně přicházejí v úvahu také Čína a ostrov Malta. Proč za této nejasné situace dostalo přednost Mexiko? Protože většina archeologických nálezů, které jsou zajímavé pro historii čivavy, pochází z této země a Američané tam také první čivavy objevili.

Bezprostřední předkové dnešního plemene prokazatelně pocházejí z Mexika, a sice z jeho severní provincie Čivava, podle níž dostaly své jméno. Čistokrevný chov a stanovení standardu plemene je však zásluhou USA. Odtamtud začalo vítězné tažení plemene kolem zeměkoule - ostatně pod heslem „The Royal Toy of the American“.

PROFIL MAJITELE

Jak oblíbené jsou tyto psí osobnosti v miniaturním formátu, tak velké jsou nároky na profil ideálního majitele. Jasnou, byť humornou formou vyjadřují představu o ideálním dvounohém doprovodu nejmenšího psa světa následující řádky:

- Nesmíte se dát vyvést z míry, když kolemjdoucí budou vaši čivavu označovat za veverka, morče, křečka, zaběhnutého bernardýna, štekající rukavici nebo kanálovou krysu.
- Nevěřte tomu, že se čivavy dobře cítí jen na gauči a za špatného počasí raději dají přednost pohodlí domova před procházkou.
- Čivavy mají tolik sebevědomí, že po svém boku nepotřebují velkého psa.
- Mají rády procházky za každého počasí a rády se také vozí na kole. G. M.

Standard krátce

ZEMĚ PŮVODU: Mexiko
STANDARD FCI: č. 218, skupina 9
HMOTNOST: 1,5 až 3 kg
ZBARVENÍ: jakékoliv
SRST: Dlouhá nebo krátká
CELKOVÝ VZHLED: Kompaktní tvar těla, jablkovitá lebka, středně dlouhý ocas nesený vysoko zvednutý (zahnutý nebo zatočený do půlkruhu), se špičkou směřující proti bedrům)
CHARAKTER: Čiperný, pozorný, živý a odvážný pes
POUŽITÍ: Společenský pes
DÉLKA ŽIVOTA: 13 až 14 let